

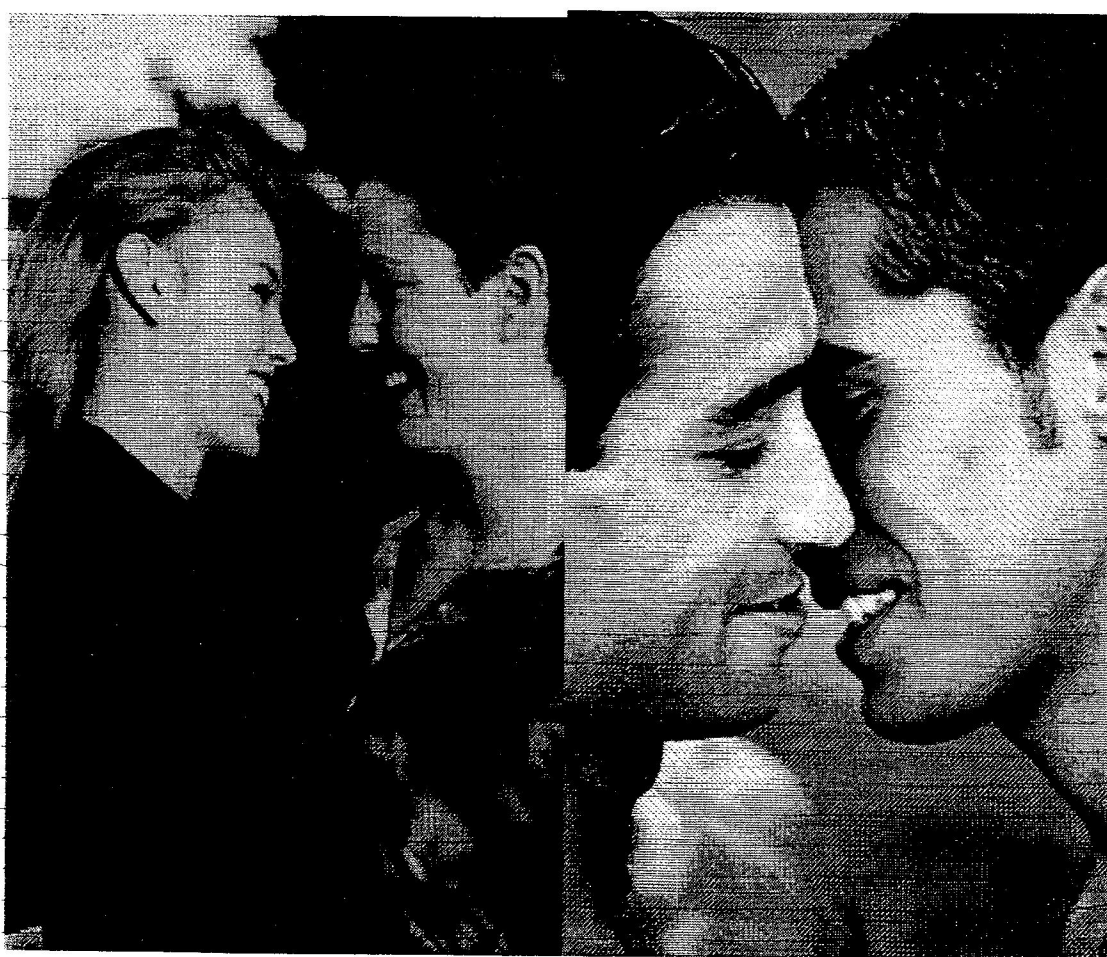


BEKEND MAAKT BEMIND...?

Wat vindt u van homoseksualiteit?

Wat weet u van homoseksualiteit?

Wat zou u willen weten over homoseksualiteit?



Inleiding:

OVER HE, HO, LES, EN BI.....

Wat is normaal?

Normaal is, wat bijna iedereen normaal vindt (of datgene wat het meest voorkomt)

Wat vindt bijna iedereen normaal?

Dat een vrouw verliefd wordt op een man.

Dat een man verliefd wordt op een vrouw

Dat een man met een vrouw vrijt en een vrouw met een man.

Dat ieder mens trouwt /samenwoont en zo mogelijk kinderen krijgt.

Een vrouw die van een man houdt en met hem vrijt

en een man die van een vrouw houdt en met haar vrijt, zijn heterosexueel.

Heterosexualiteit wordt normaal gevonden.

Er zijn meer leefstijlen/leefvormen normaal.

Ongeveer 1 op de 10 mensen is homoseksueel:

een lesbienne: een vrouw ,die van een vrouw houdt en met haar vrijt,

een homo, een man ,die van een man houdt en met hem vrijt.

Soms is iemand allebei en is dan bi-sexueel.

Niemand kan ooit homoseksueel gemaakt worden, evenmin als heteroseksueel: je bent het.

Hoe dat komt, is niet bekend.

Ongeveer 1 op de 10 mensen is homoseksueel.

Hoeveel gemeenteleden, binnen uw gemeente, kent u die homoseksueel zijn?

En hoeveel collega's, die zichzelf homoseksueel noemen (uit de kast zijn)?

Hoeveel woorden worden er in het BELEID, KERKBLAD,

LITURGIE, TROUWFORMULIER, DOOPFORMULIER aan gewijd?

Het kan belangrijk zijn om u te verdiepen in de leefstijl geloof en homoseksualiteit !

Homoseksualiteit is normaal, het is geen probleem, maar er kan een probleem van gemaakt worden, door onbekendheid-onzichtbaarheid.

De beleving van seksualiteit is normaal. Dit kan een enorm geluksgevoel op leveren, als er voldoende "ruimte" is om het te mogen beleven. Voor personen met homo- en bisexuele leefstijl is die ruimte er (nog) niet altijd.

Emancipatie van de diversiteit in leefstijlen: HE , HO, LES, of BI vraagt blijvend
aktieve aandacht. want :

in de kerkgemeenschappen gaat het niet om WAT je bent doch WIE je bent !

HE , HO , LES, of BI.....

Waarom deze map ;
Doel van deze map;

In de map die u nu in handen heeft genomen ,willen wij u uitnodigen om te zoeken naar antwoorden(wil een wegwijzer zijn) op vragen rond het onderwerp HOMOSEXUALITEIT binnen de protestantse kerk nederland (p.k.n.)

Deze map is ontstaan naar aanleiding van vele vragen uit de dadelijkse praktijk van kerkgemeenten in de provincie friesland

In deze map vindt u geen kant en klare recepten. Er leven vele vragen, de weg naar de antwoorden is niet voor een ieder bekend.

Deze map is een uitnodiging voor een ontdekkingsreis, van buiten naar binnen en van binnen naar buiten. Anders gezegd : wat weet u van homosexualiteit uit eigen omgeving?

Welke ervaringen heeft u persoonlijk met homosexualiteit?

Een ontdekkingsreis naar de antwoorden.

Een reis die u niet alleen hoeft te gaan. In de map zijn gidsen die u de weg kunnen wijzen naar organisaties waar u mee kunt samenwerken, organisaties waar u informatie kunt vinden, organisatie waar u welkom bent voor koffie en/of thee en voor een informatief gesprek en begeleiding en ondersteuning in het vinden van boeken, video's, muziek en d.v.d.

De reis begint aan de buitenkant en gaan in kleine stappen naar binnen.

De buitenkant is het protestants dienstencentrum waar, in een gesprek, een inventarisatie van de vragen plaats kan vinden, samen een route uitstippelen om te komen tot een keuze van mogelijke antwoorden op u vragen.De routekaart verwoord in een stappenplan en een tijdoverzicht. De route en stappenplan sluit aan bij het proces van u kerkgemeente.

Het P.D.C. werkt samen met de werkgroep Geloof en Homoseksualiteit.

Een stap naar binnen kan zijn om contact te zoeken en te gaan samenwerken met de genoemde werkgroep om dieper op het thema in te gaan. De leden spreken uit persoonlijke ervaring en kunnen u vanuit een andere invalshoek vertellen over homoseksualiteit en geloven. In de samenwerking kan er ondersteuning worden gegeven voor het inkleuren en uitvoeren van de gekozen routekaart en/of stappenplan. De werkgroep is ondersteunend in het vinden van werkvormen, waarbij gebruik gemaakt kan worden van o.a.film,video,d.v.d's literatuur,muziek, enz.

Een volgende stap kan zijn op welke wijze kan de kerkgemeente homoseksualiteit bespreekbaar en zichtbaar maken. Theorie om zetten naar praktijk. Theoretische informatie omzetten in praktisch handelen. Een bewust worden van taalgebruik, beeldgebruik, gebruik van symbolen . Stilstaan staan bij thema's; zoals avondmaal,liturgie, doop en zegenen van relatie's.

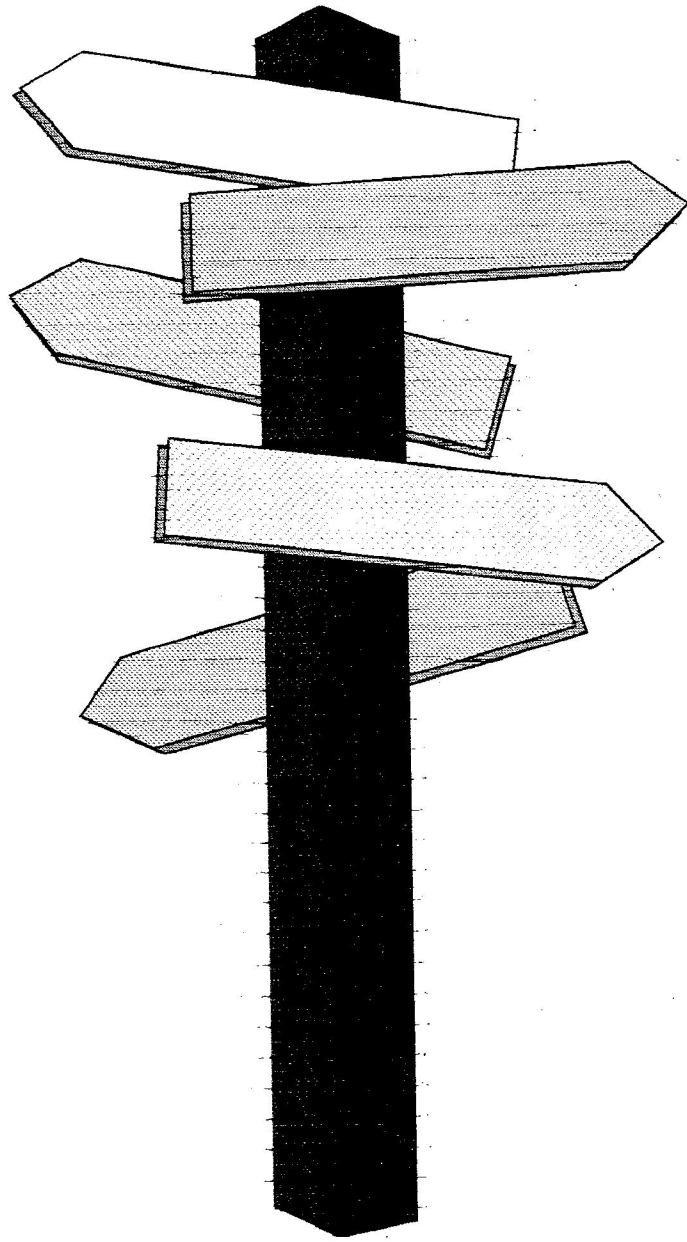
Wij, het P.D.C. en de werkgroep Geloof en Homosexualiteit nodigen u uit om de routekaart samen met u in te kleuren en te bewandelen en in de praktijk van alledag vorm te geven.

TROUW

Trouw ontkiemt
waar mensen kiezen voor elkaar.
Trouw is een woord
Dat gegeven blijft,
een huis van beschutting.
Trouw blijkt
in nabijheid en ontferming.
Trouw biedt blijvend
grond en vergezicht,
houdt stand
in de hitte van de dag
en sterft niet
wanneer het winter wordt.
Trouw geeft niet op,
trouw stelt niet teleur,
trouw is vasthoudend
en blijft geloven.
Trouw voedt zich met waarheid,
leeft van liefde
en geeft zich als genade.
Trouw vraagt om vertrouwen,
trouw wil duren
en wekt toekomst.
Trouw maakt groot
En deelt zich uit als zegen.
Trouw leeft
Van de lange adem
van God zelf.

Sytse de Vries

Bundel: op liefde gebouwd



ouders / verzorgers en homosexualiteit

*Mag het wel van
de kerk?
Hoe kan dat nou?*

Dat homosexualiteit bestaat, dat weet u wel.

Nu komt het dichtbij. Uw dochter/zoon heeft u verteld, dat z/hij
homosexueel is.

En nu? Denkt u, nou en.....?

Z/hij moet zelf weten wie z/hij lief vindt. Het is haar of zijn zaak met welke partner
Z/hij thuis komt. Ik merk wel of het goed gaat; Z/hij gelukkig is”.

Als u zo denkt, kan uw kind het ook rustig vertellen en kunt u er samen over praten.

Het kan ook zijn dat u zich zorgen maakt, dat u er nog niet klaar mee bent of het moeilijk
vindt er over te praten.

. Dan is het ook voor uw kind niet eenvoudig om er met u over te praten. Dan stopt het
gesprek.

Het is belangrijk om in gesprek te blijven om het contact te houden of, zo nodig, te herstellen.
Misschien vindt u dat in het begin nog wel moeilijk, als het ijs gebroken is kan het ook
smelten.

Uit ervaring weten wij, dat vrijwel zonder uitzondering het kind het eerder wist dan u zelf.
Meestal veel eerder, wel een paar jaar.

Wat kunt u nu doen, is uw kind vragen er iets meer over te vertellen.

Dat kan slechts onder één voorwaarde: niet omdat u de ouder/verzorger bent, die vervolgens
kan zeggen wat het beste voor uw kind is. Nee, juist omgekeerd, omdat het kind er meer van
af weet.

Uw dochter en of zoon kunnen vertellen wat de ontdekking van homoseksuele gevoelens
voor hen betekende. Over de ontdekking en de betekenis kunt u samen praten.

U hebt misschien, als u al van iemand wist dat h/zij homoseksueel is, er nooit serieus over
gepraat. In gesprek met uw kind raakt u er mogelijk meer mee vertrouwd en leert u wat het
betekent om als ouders uit de kast te komen.

U als ervaren ouders kan een steun worden voor gemeentelieden van uw kerk
of mensen uit uw eigen omgeving. Het is samen zoeken als ouder en kind op
welke wijze geven wij invulling aan de leefstijl van uw zoon of dochter. De
zoon of dochter kiest voor openheid en zichtbaarheid, hoe reageert u hier als
ouder op? Een gesprek de eerste stap in een groeiproces van elkaar leren,
elkaar ruimte bieden om samen te delen in een proces van verandering een
nieuw evenwicht zoeken in niet uitgekomen verwachtingen.

Homoseksualiteit is
de steen in het raam
der verwachting van
de
ouders/verzorgers.

Ieder individu zoekt hierin zijn eigen weg. Weet uw nog hoe het was, toen uw zelf voor het eerst verliefd was? Ziet uw die jongen, dat meisje, nog voor uw? Twijfelde uw toen aan uw gevoelens? Wat zou uw geantwoord hebben, als uw vader/moeder toen gezegd had: „ Ach kind, weet je dat nou wel zeker?

Er zijn mensen die moeite hebben met het anders-zijn dan verwacht. Ze keuren het af en veroordelen het omdat het niet in hun geloofsovertuiging past. Dit alles maakt het niet eenvoudig. Onbekend maakt onbemind.

Na het zetten van de eerste stappen van naar elkaar luisteren kan de “legpuzzel” in elkaar vallen. We merkten dat we dat ene stukje op z’n kop hielden en er zo in wilden drukken. Dat ging niet, dat gaat niet. Het blijkt een heel ander plaatje te zijn dan we dachten. Mogelijk eerst een gevoel van teleurstelling. Daarna een gevoel van opluchting.

Veel ouders hebben in de periode dat ze bezig zijn met de homoseksualiteit van hun dochter of zoon veel steun ondervinden van een gesprek met ouders die ervarings-deskundige zijn. Ouders/verzorgers met een zoon of dochter die haar of zijn homoseksuele leefstijl als deel van hun zelf beleven.

Bij de landelijke werkgroep ouders en homoseksualiteit is informatie te krijgen over de activiteiten en de adressen van de genoemde werkgroep.

Als ouders heb je vragen over bijbel en homoseksualiteit, geloof en homoseksualiteit, kerk en homoseksualiteit. Vragen die vragen om een antwoord en geeft uw kerkgemeente ruimte om de vragen te onderzoeken en samen te komen tot een antwoord?
Is er binnen uw kerkgemeente ruimte om de homoseksualiteit als leefstijl te vieren?

Waar liefde woont
Gebied
De Here zijn zegen.

Psalm 133: 3 (oude berijming)

Een roze draad door de geschiedenis

Geschiedenis van homoseksualiteit in Nederland

In de afgelopen jaren zijn in Nederland homoseksuele levensstijlen meer en meer zichtbaar geworden. Homoseksuele mannen en lesbische vrouwen manifesteren zich in allerlei sectoren van het maatschappelijke leven. Tot halverwege de jaren zestig was daarvan nog vrijwel geen sprake. Er was weinig ruimte voor iets anders dan de “vanzelfsprekende” man-vrouw relatie. Toch zijn er altijd mannen en vrouwen geweest die de tijdgebonden normen overtraden op het gebied van vrouwelijkheid, mannelijkheid, vriendschap, liefde, huwelijk en seks.

Historische gegevens

In de middeleeuwen wordt de seksuele moraal voorgeschreven door de kerk: seksualiteit dient te staan in het teken? Belang? van voortplanting binnen het huwelijk. Alle andere seksuele handelingen zijn onnodig. Deze handelingen vielen onder de term sodomie, afkomstig van het bijbelse Sodom en Gomorra. Vanaf de 13^e eeuw wordt sodomie gezien als een verstoring van de door God bepaalde natuurlijke orde. Daardoor wordt sodomie als een misdrijf beschouwd. Sodomie wordt gevreesd als verleiding door de duivel.

Travestie komt in de 17^e en de 18^e vooral onder de vrouwen voor. Het is een mogelijkheid om als vrouw aan het openbare leven deel te nemen. In hoeverre er sprake is van lesbische vrouwen is dus niet duidelijk aan te geven. Travestie was strafbaar omdat het beschouwd werd als zonde tegen de goddelijke beschikking een vrouw te zijn, niet vanwege een relatie naar seksualiteit. Seks tussen vrouwen wordt niet aangemerkt als sodomie. Men noemt deze vrouwen tribades. Dit woord is afkomstig van het Griekse woord “tribein” dat “wrijven” (of moet dit zijn “wijven”? betekent. Er zijn veel meer mannen veroordeeld voor sodomie dan vrouwen voor tribadie. Vrouwen waren veel meer “binnenhuis” en konden daarin ongestoord een relatie aangaan. In de 18^e eeuw verschenen in Amsterdam 12 vrouwen voor de rechtbank tegen 224 mannen.

Kruysbanen en secreten.

De mannen hadden minder mogelijkheden om elkaar in huiselijke kring te ontmoeten. Ze waren voornamelijk aangewezen op ontmoeting op straat. Dit gebeurde dan bij de openbare toiletten of flaneerroutes of op zgn. “kruysbanen”.

Met bepaalde tekens en gebaren kunnen ze elkaar op deze plekken herkennen. Overigens zijn er ook cafés, bordelen (lolhuysen) en bemiddelaars voor knechten.

De heren met veel geld hebben nog de meeste kans vriendschapsrelaties te onderhouden. Zij nemen hun liefjes aan als knecht of lakei en kunnen op deze wijze dicht bij elkaar zijn.

Aan het einde van de 18^e eeuw komen ook onder vrouwen openlijke, hartstochtelijke vriendschappen voor. Het zijn vrouwen uit de burgerij die zich, onder invloed van de verlichting, emanciperen en zich op intellectueel niveau ontwikkelen. (o.a. Elisabeth Wolff en Agatha Deken, schrijfsters van de roman “Sara Burgerhart”)

Code Pénal

Met de inlijving van Nederland bij Frankrijk in 1811 wordt ook hier het op de ideeën van de Verlichting gebaseerde Napoleontisch Wetboek de Code Pénal, ingevoerd. Sodomie wordt hierin niet meer als misdrijf beschouwd en daarmee komt een eind aan de vervolgingen. De staat en justitie bemoeien zich alleen nog met het openbare leven en niet langer met het privé-leven van de burgers. Met betrekking tot de zeden wordt alleen de verleiding van minderjarige en de openbare schennis van de eerbaarheid bestraft.

De morele druk wordt in die eeuw echter wel groter. De staat gaat zich wat dat betreft ook actiever met de burgers bemoeien. Dit geldt eveneens voor de openbare hygiëne: een sturing van de samenleving die het seksuele leven niet onberoerd laat.

Concrete regels zijn o.a. het Amsterdamse urinoirbeleid waarbij er aan de onderkant een opening werd opengelaten. Zo kon men onmiddellijk zien hoeveel mannen zich in het urinoir bevonden.

Medische wetenschap

In de tweede helft van de 19^e eeuw komen in wetenschappelijke kringen discussies op gang over seksualiteit. Dit is vooral het geval binnen de medische wetenschap. Artsen onderzoeken personen met seksueel afwijkend gedrag en stellen een aantal kenmerkende eigenschappen vast. Deze kenmerken hebben betrekking op de psyche, de vorm van het lichaam, op het gedrag en de kleding. De benamingen homoseksueel en heteroseksueel worden ingevoerd. En de Nederlandse arts Von Römer vond voor mannen een schaal van 100 % hetero tot 100% homoseksueel, waarbinnen hij meer dan 400 variaties onderscheidt.

Een ernstig uitvloeisel van de bemoeienis van de medische wetenschap met homoseksualiteit is dat men tot “genezing” wil overgaan.

Zo worden lobotomie, castratie, inplanting van geslachtsklieren of therapieën voor gedragsverandering toegepast.

De oordelen over homoseksualiteit maken dat de homoseksuele mannen en lesbische vrouwen zich eenzaam voelen. De onderdrukking van gevoelens en verlangens, het schuldbesef en de altijd aanwezige dreiging van een mogelijke ontdekking van hun geheim, versterken het gevoel van eenzaamheid en ellende.

Emancipatie

Aan het begin van de 20^e eeuw wordt door een aantal artsen gepleit voor de homoseksuele zaak. Er ontstaat een sterke tegenreactie, met als negatief hoogtepunt de aanname in 1911 van het beruchte strafwetartikel 248-bis. Hierin wordt seksueel contact met iemand van hetzelfde geslacht, die jonger is dan 21 jaar, strafbaar gesteld.

Hierop wordt het Nederlandse Wetenschappelijke Humanitair Komitee opgericht: de eerste homo-emancipatiebeweging is een feit.

In de oorlog gelden de Duitse wetten en worden homoseksuelen vervolgd. Ongeveer 15.000 homoseksuelen zijn in de kampen terechtgekomen, van wie de helft het niet heeft overleefd.

In de kampen worden de homoseksuele gevangenen van de andere onderscheiden, door het verplicht dragen van een roze driehoek (andere groepen droegen andere kleuren). Deze is uiteindelijk het symbool van de homobeweging geworden.

Na de bevrijding wordt het Cultuur en Ontspanningscentrum COC (?) opgericht. Als belangrijkste taak ziet men het bevorderen van de eigenwaarde van de homoseksuelen en lesbiennes (of bij allebei meervoud aanhouden).

In het begin van de jaren zestig krijgt het COC meer ruimte voor de lesbische vrouwen en homoseksuelen. Ook in confessionele kringen ontstaat meer openheid.

Pas in 1971 werd artikel 248-bis uit het wetboek geschrapt.

De politiecontroles en de afkeurende publieke opinie dwongen het Cultuur- en Ontspanningscentrum in die eerste jaren tot een ondergronds bestaan. Het was pas in de jaren '60 en '70 dat het COC steeds meer naar buiten trad. In de naamsverandering kun je de ontwikkeling van de vereniging aflezen: eerst werd het "Nederlandse Vereniging van Homofielen COC" (1964) en later "Nederlandse Vereniging tot integratie van Homoseksualiteit COC" (1971), de naam die nu nog gebruikt wordt.

De georganiseerde Nederlandse homobeweging heeft met haar traditie een continuïteit die nergens wordt geëvenaard. De behaalde resultaten zijn mede mogelijk gemaakt door de liberale traditie in het Nederland rechtsdenken en de compromisbereidheid in de verzuilde Nederlandse samenleving. De beweging ontleent haar kracht en ideeën ondermeer aan de ontvankelijkheid voor buitenlandse invloeden. Het belang van de beweging blijkt nogmaals met het uitbreken van de crisis rond aids. De homo-organisaties verzamelen informatie, ontwikkelen deskundigheid, verspreiden voorlichting en slaan alarm bij gezondheidszorg en overheid.

Er is in de afgelopen decennia behoorlijk geknaagd aan de beperkte opvattingen op het gebied van rolpatronen. De ideeën over vrouw-zijn\man-zijn, vrouwelijkheid en mannelijkheid, heteroseksualiteit en homoseksualiteit en de ideeën over relatievormen zijn tegenwoordig minder star en eenvormig. In plaats daarvan bestaan naast elkaar verschillende leefstijlen, waarbij seks, relatie, vriendschap, kleding, wonen en werken op allerlei manieren ingevuld kunnen worden. Lesbische vrouwen en homoseksuelen hebben in hun emancipatiestreven met leefstijlen geëxperimenteerd en mede een aanzet gegeven tot deze vernieuwingen.

Voor deze toelichting zijn delen gebruikt uit de brochure "Goed Verkeerd". Voor uitgebreide informatie kunt u lezen het boek "Goed Verkeerd"

De geschiedenis van het publiekelijk aangaan van een relatie .

Het huwelijk zoals wij dit kennen, bestaat nog niet zo heel lang. In 1809 bij de invoering van het Burgerlijk Wetboek werd het burgerlijk huwelijk verplicht. Daarvoor werden huwelijken in de kerk gesloten, zoals dat in veel landen nog het geval is. In het verleden waren de redenen om te trouwen vaak van zakelijke aard: men trouwde bij een vredesakkoord, om land te vermeerderen, om financiële redenen, om families met elkaar te verbinden, om wettelijk nageslacht te krijgen etc.. Trouwen omdat je verliefd bent was lange tijd ondenkbaar en verliefdheid is in veel culturen nog steeds geen reden om te trouwen. Trouwen is een familie zaak en de familie zoekt een partner voor je .

In Nederland veranderde het huwelijk van een zakelijke overeenkomst en een familiegelegenheid tot de ideale uitdrukking van de romantische liefde. Het huwelijk met de man als kostwinner en de vrouw thuis, die kinderen baarde en opvoedde, was aanvankelijk slechts mogelijk voor de gegoede burgerij. Pas later ging de arbeidersklasse meedoen.

Eind jaren zestig en begin jaren zeventig van de twintigste eeuw werd het huwelijk als burgerlijk instituut onder vuur genomen. De flowerpowerbeweging propageerde vrije seks en liefde zonder bezitsverhouding. Als er al aan paarvorming gedaan moest worden ging men samenwonen, vaak tot ontzetting van de ouders. Het huwelijk werd gezien als het toppunt van burgerlijkheid en bezitsdrang.

Ongetrouwd samenwonen was in eerste instantie een verzetsdaad van een kleine groep radicale jongeren tegen de burgermaatschappij en het burgerlijke huwelijk.

Het huwelijk had inmiddels ook de nodige veranderingen ondergaan. Onder invloed van het feminisme werd de formele ongelijkheid tussen mannen en vrouwen in het huwelijk opgeheven; de man was niet langer het hoofd van het gezin en de vrouw hoefde haar man niet meer te volgen naar waar hij beliefd te gaan. Tegenwoordig kunnen man en vrouw kiezen, als ze al de naam van de partner willen aannemen, wiens naam zij gaan dragen. De kinderen kunnen de naam van de moeder krijgen.

De strijd voor het huwelijk van homoseksuelen

In de jaren tachtig kwam er een nieuwe grondwet. Het N.V.I.H. COC maakte zich sterk om in artikel 1 van de nieuwe grondwet, het non-discriminatie artikel, homoseksualiteit expliciet te vermelden. Dit doel werd niet gerealiseerd. Discriminatie op grond van geslacht werd wel expliciet genoemd. Attente juristen wezen erop dat het non-discriminatie artikel het mogelijk maakte dat mannen met mannen en vrouwen met vrouwen konden trouwen. Het feit dat gelijkgeslachtelijke paren niet konden trouwen had immers niet te maken met discriminatie op grond van homoseksualiteit maar met discriminatie op grond van geslacht.

In 1988 kwam een lobby op gang voor het openstellen van het huwelijk voor homo's en lesbo's. De jurist Jan Wolter had de wet er op nagelezen en was tot de ontdekking gekomen dat nergens stond dat het huwelijk was voorbehouden aan een man en een vrouw. Er werd gesteld (Gay-krant) dat homo's en lesbo's het recht hebben om te trouwen. Niet om heterostellen na te apen, maar om praktische redenen. Alleen door het huwelijk zijn stellen zeker van elementaire voorzieningen als AWW-uitkering, een pensioen of overlijdingsuitkering.

Van de regering viel weinig te verwachten en daarom besloot de stichting Vrienden van de Gay-krant het anders aan te pakken, namelijk van onderop. Eind 1990 stuurde zij alle gemeentelijke huwelijksregisters een ander register in te stellen. In een paar jaar tijd openden ruim honderd

gemeentes een dergelijk trouwregister. Als symbolisch daad lieten in de volgende (?)jaren honderden paren zich inschrijven. De landelijke politiek kwam steeds meer onder druk te staan.

Van partner tot wettige echtgeno(o)t(e).

In 1994 werd er een nieuwe regering gevormd van uitsluitend niet-confessionele partijen. Deze regering beloofde te zorgen voor een wettelijke regeling voor het aangaan van gelijkgeslachtelijke relaties. Staatssecretaris van Justitie Elisabeth Schmitz, waarvan bekend was dat zij een relatie had met minister Ien Dales uit het vorige kabinet, besloot tot een aparte registratievorm voor homo- en lesbische paren; de partnerregistratie. Op veel punten leek de partnerregistratie op het burgerlijk huwelijk. Een van de verschillen was dat niet het jawoord maar de handtekening de bezegeling bewerkstelligde. De partnerregistratie werd per 1 januari 1998 van kracht.

De meerderheid van de Tweede Kamer drong echter aan op totale gelijkstelling. In het najaar van 2000 diende het kabinet een wetsvoorstel in om het Burgerlijk Wetboek te veranderen. Ook de Eerste Kamer ging akkoord en in de nacht van 31 maart op 1 april 2001 sloot de kersverse Amsterdamse burgevader Job Cohen de eerste huwelijken van drie mannenparen en een vrouwenpaar.

Op het gebied van het openstellen van het burgerlijk huwelijk voor homoseksuelen lijkt er sprake van een stroomversnelling. Een aantal West-Europese landen heeft wettelijke regelingen die op de Nederlandse partnerregistratie lijken en België staat op het punt om het burgerlijk huwelijk voor homoseksuelen open te stellen.

De Nederlandse gehuwde homo's en lesbo's zijn hopelijk binnen afzienbare tijd geen uniek fenomeen meer.

Voor deze informatie werd gebruik gemaakt van informatie uit het boek: Wij gaan ons echt verbinden.

10 adviezen voor de kerkgemeente

Hier ook eerst even een inleiding(?)

ADVIES EËN: (streepjes moeten de andere kant op..)

Gewoon doen.

Er zijn geen redenen om homoseksualiteit te negeren, er zijn vele redenen en manieren om homoseksualiteit voor het voetlicht te brengen. Doe wat uw hart u ingeeft om te doen en maak vooraf niet allerlei strategische bedenkingen en theoretische bezwaren. Beter aarzelend gesproken /spreken dan te zwijgen.

ADVIES TWEE:

Nodig organisaties uit of ga op bezoek bij organisaties die u kunnen informeren en ondersteunen in de vragen over het onderwerp homoseksualiteit.

Er zijn veel mensen die weinig weten van de lesbische - /homo cultuur. Gebrek aan kennis kan een bron van vooroordelen zijn. Er is voldoende leesmateriaal om de kennis te vergroten en inzicht te ontwikkelen over de ontwikkeling en geschiedenis van de diversiteit van leefstijlen van mensen anders dan vrouw-man relatie/ leefstijl.

Een nog beter idee: ga in gesprek met mensen uit de gemeente of omgeving. . Laat hen vertellen over hun ervaringen met homoseksualiteit of over hoe het voor hen is om een homoseksuele leefstijl te praktiseren binnen de eigen kerkgemeente. In het gesprek kan samen gekeken worden of de sfeer binnen de eigen gemeente uitnodigend is of dat er onderdelen voor verbetering vatbaar zijn? Samen zoeken op welke wijze dit praktisch uitgevoerd kan worden.

Lesbische vrouwen en homoseksuele mannen hebben iets bij te dragen aan de gemeente: Ervaring, geloofservaring, inzichten over vriendschap en liefde, lichamelijkheid en ontkenning.

ADVIES DRIE:

Informeer u over bijbel en homoseksualiteit. Bijbelteksten kunnen nog steeds struikelblokken zijn in het tot gesprek komen over homoseksualiteit. Bijbelteksten kunnen het slot op de deur zijn.

Wie de bijbel leest treedt tweeduizend jaar terug in de tijd en cultuur. Dit besef maakt uitleg van bijbelteksten noodzakelijk, omdat onze cultuur een andere is. De eeuwigheidswaarde en het waarheidsgehalte van bijbelteksten is daarbij steeds in het geding. Een eerlijke theologisch gesprek dient in de eerste plaats gevoerd te worden op grond van zorgvuldige interpretatie van de heilige teksten.

Hulpmiddelen kunnen zijn: boeken, video's en in gesprek gaan met predikanten die u kunnen ondersteunen in het interpreteren van de bijbel.

ADVIES VIER:

U bent ook mens

Eén mogelijke reden waarom homoseksualiteit moeilijk ligt, is de kerkelijke schroom op lichamelijkheid en seksualiteit. De schroom heeft diepe wortels in de geschiedenis. In de geschiedenis en ook nog in onze tijd gaat de ratio voor het gevoel, het lichaam en de seksualiteit.

Het is zoeken naar een nieuw evenwicht, het onderzoeken van de geschiedenis en formuleren van wensen die in het nu gerealiseerd kunnen worden. Een eerste stap kan zijn het bewust worden van onze persoonlijke lichamelijke en bewustworden van ons eigen beleven van lichamelijke. Een tweede stap is vragen stellen over: Wat is mijn geschiedenis en waar wil ik naar toe in het beleven van lichamelijke.

Een derde stap is: het met elkaar in gesprek gaan over wat is er ontdekt in deze zoektocht en waar kunnen wij elkaar ondersteunen op de weg van verandering, de gestolde geschiedenis vloeibaar maken en op nieuw laten stollen, het samen komen tot een dynamisch proces, het samen komen tot nieuwe keuzes en een nieuw evenwicht.

ADVIES VIJF:

De liturgie inclusief

Bij het invullen van de liturgie stilstaan en bewust kijken of alle gelovigen worden ingesloten en 'aangeraakt'. Is er in de liturgie of preekruimte voor de alleengaanden, vrouwen die van vrouwen houden, mannen die van mannen houden, jong en oud enz.

Kies ook een lied, gebed, waarin de diversiteit van de liefde wordt bezongen. Sta er bij stil, dat die bredere invulling van de liturgie eerder went dan u denkt. U kunt gebruik maken van voorbeelden van liturgieën die op deze wijze zijn vormgegeven en ontdek de bron van inspiratie in wat u onderweg tegenkomt. Creativiteit met woord en tekst biedt in weinig heel veel. Een voorbeeld kan zijn het Hooglied laten voorlezen door twee vrouwen of twee mannen. In een bestaande tekst woordjes veranderen b.v. hij in zij of andersom. Dit geeft al een verbreding en biedt ruimte. De melodie blijft vaak onveranderd.

ADVIES ZES:

Vier roze zondag.

Roze zondag kun je op allerlei manieren vieren. Een voorbeeld: Organiseer een oecumenische viering in het plaatselijke kerkgebouw, waarvoor de gemeente zelf de verantwoordelijkheid draagt: een viering met een plaatselijke of regionale uitstraling. De gemeente kan ook gaan samenwerken met de werkgroep Geloof en Homoseksualiteit Friesland om van elkaar te leren en gebruik te maken van ieders deskundigheid. In de roze viering is ruimte voor veel kleurigheid (of: "veelkleurigheid"). Laat dit ook op vele manieren zichtbaar, voelbaar, hoorbaar en ervaarbaar worden. Kies de liederen en teksten met zorg en respect. De inrichting van de kerk kan ondersteunend worden gemaakt met symbolen, bloemen, overweging enz. Na afloop koffie/thee met een roze koek (stukje oranje-koek, tompoes). Tijdens het koffie drinken is er ruimte voor ontmoeting, met elkaar in gesprek gaan, uitwisseling van ervaringen, het stellen van vragen en het zoeken naar antwoorden. Er is ruimte voor de verhalen van mensen. In het liturgieboekje kunnen namen van mensen en organisaties staan waar geïnteresseerden in/op eigen tijd contact mee kunnen zoeken. Op de leestafel is altijd ruimte voor informatiemateriaal wat een ieder mee kan nemen.

ADVIES ZEVEN:

Wie schrijft die blijft.

Het kerkblad is een belangrijk medium in de gemeente. Het kerkblad is een mogelijkheid om blijvend aandacht te geven aan de zichtbaarheid van de leefstijl homoseksualiteit. Dit kan op verschillende manieren: foto's, teksten, verhalen, liederen, informatie, boekbesprekingen, enz. Een

roze draad weven in de veelkleurigheid van de kerk. In de post naar derden zijn ook mogelijkheden voor verbreding door b.v. te letten op woord-en taalgebruik en beeldmateriaal.

ADVIES ACHT:

Pastoraat.

Binnen het pastoraat leren opmerkzaam te worden op de subtiele signalen die mensen kunnen afgeven. In verschillende situaties kan homoseksualiteit een rol spelen: ouders met een lesbische dochter of homoseksuele zoon, vrouwen of mannen die ontdekken homoseksueel te zijn terwijl zij getrouwd zijn, kinderen met ouders die homoseksueel zijn, negatief woordgebruik, sfeer van onveiligheid, positieve verhalen over homoseksualiteit, vragen over verbintenissen, vragen over dopen, kindwens, seksualiteit en geloven enz.. Voor de pastor liggen er mogelijkheden in het

creëren van een sfeer van veiligheid en vertrouwen. Het is belangrijk dat men wel of niet spreekt over het thema homoseksualiteit. Het zijn niet de grote woorden, nee, de kleine woorden en handelingen van alle dag zijn van grotere invloed en bepalen mee om er wel of niet over te praten.

ADVIES NEGEN:

Organiseer thema/gesprek groepen.

Neem in het aanbod van gesprekskringen binnen uw gemeente ook het thema homoseksualiteit mee. Het mooiste is dit als dit geïntegreerd gebeurt b.v. als onderdeel van leefstijlen en/of relatie of in het thema "zegenen". Naast dat het geïntegreerd is kan het ook functioneel zijn om er zelfstandig aandacht aan te besteden om ruimte te creëren voor specifieke vragen of voor verdieping en om een signaal af te geven dat homoseksualiteit een onderwerp is dat zijn plek heeft binnen de gemeente. Maak zichtbaar op welke wijze de gemeente de roze draad heeft verweven in het omzien naar elkaar. Het kan worden geïnterpreteerd als een uitnodiging om zichtbaar te zijn en je leefstijl te vieren binnen de gemeente, het creëert duidelijkheid. Wil dit alles succesvol zijn, dan zal de meerderheid de minderheid moeten uitnodigen op basis van gelijkwaardigheid. Iedereen is immers gelijkwaardig maar niet gelijk.

ADVIES TIEN:

Wees collegiaal.

Het gebeurt nog steeds dat predikanten en ambtsdragers die kiezen voor het invullen van hun eigen leefstijl niet werkzaam kunnen zijn binnen een kerkgemeente. Deze kandidaten, collega-gemeenteleden kunnen niet zonder solidariteit. Onderzoek of er iets over homoseksualiteit opgenomen is in de profielschets, beleid, visie van de gemeente. Onderzoek of er al is nagedacht en of er besluiten genomen zijn rond de thema's avondmaal, zegenen, dopen, pastoraat, liturgie. Zijn de antwoorden in het onderzoek positief, hang het aan de grote klok en laat ieder hier kennis van nemen. Zijn de antwoorden in het onderzoek negatief, hang het aan de grote klok en begin bij advies 1.

Laat het niet alleen bij de antwoorden op papier. Nee zoek contact met het P.D. C. en maak samen een routekaart en een stappenplan en maak een begin met het weven van een roze draad in uw gemeente.

Ook in uw gemeente leven lesbische vrouwen en homoseksuele mannen. Misschien openlijk bekend, misschien verborgen. (dubbelop). Men spreekt vaak over tien tot twintig procent heeft homoseksuele gevoelens. En wat betekenen deze cijfers voor uw gemeente? Is de leefstijl homoseksualiteit in eigen omgeving zichtbaar? Waarom wel of waarom niet? Kunt u als

